

[Justitsministeren]

Eksporttilladelse nægtes endvidere til lande, mod hvilke der af FN er vedtaget våbenembargo.

En virksomhed kan på forhånd igennem justitsministeriet få en udtalelse om, hvorvidt en påtænkt eksport kræver tilladelse efter våbenloven. Der er man altså helt igennem parat til at hjælpe de danske virksomheder, der er interesserede i produktion og eksport til andre lande.

Hvis produktet skønnes omfattet af våbenloven, kan virksomheden endvidere igennem justitsministeriet få en vejledende udtalelse om mulighederne og eventuelle vilkår for en eksporttilladelse, f.eks. reeksportklausul baseret på de øjeblikkelige konkrete omstændigheder.

Våbenlovens § 6 må anses for at være et helt nødvendigt styringsinstrument, der sikrer – det er det væsentlige – en harmoni imellem dansk eksport og dansk sikkerheds- og udenrigspolitik.

Derfor kan jeg ikke tilslutte mig lovforslaget, men må på regeringens vegne afvise det.

Jimmy Stahr (S):

§ 6 i våbenloven stammer, som det fremgår af bemærkningerne, fra 1934. Det er mange år, der er gået, men hvis man studerer § 6, må man egentlig sige, at de har haft en ganske heldig hånd i 1934. Jeg må formode, at det var nogle socialdemokrater; måske var der en enkelt eller to radikale med. Under alle omstændigheder synes jeg, loven har fået en udformning, som er ganske god, og som vi i dag helt kan stå bag ved.

Hvis man, som fremskridtspartiet vil, fjerner § 6, vil det have som konsekvens, at enhver form for våben uden nogen som helst kontrol vil kunne eksporteres til et hvilket som helst land. Det kan vi fra socialdemokratiet ikke medvirke til. Vi mener, det er rimeligt, at der er denne kontrolforanstaltning, og vi tror heller ikke, den skader dansk industri.

Jeg er tilfreds ved at høre justitsministerens udtalelser om den procedure, man følger. Vi har også mulighed for i udvalget at se nærmere på den og måske få et par eksempler på, i hvilke tilfælde man har afslået, og i hvilke tilfælde man har givet tilladelse. Så har vi mulighed for at bedømme, om vi finder det for restriktivt.

Som lovforslaget er, kan vi ikke medvirke til det.

Hagen Hagensen (KF):

På mit partis vegne kan jeg fuldt ud slutte mig til, hvad justitsministeren har sagt om lovforslaget, og understrege, at jeg overensstemmende med den praksis, der har været i årenes løb, må sige, at jeg finder, at våbenlovens § 6 er et helt nødvendigt styringsinstrument at have.

Jeg må derfor afvise lovforslaget.

Henrik Toft (V):

Venstre kan ikke støtte en ophævelse af våbenlovens § 6.

Som det er sædvanligt, når hr. Glistrup skriver bemærkninger til et lovforslag, er der tale om en særdeles blomstrende sprogbrug, men selv anvendelsen af nok så mange fremmede glosser kan ikke legitimere, at der uden begrænsning skal kunne eksporteres krigsmateriel.

Derfor går venstre imod dette lovforslag. Vi gør det i tillid til, at justitsministeren vil administrere våbenlovens § 6 på en hensigtsmæssig måde.

Alice Faber (SF):

Fremskridtspartiet vil give erhvervslivet adgang til det særdeles profitable internationale våbenmarked, og det vil virkelig forbedre den danske velstand og velfærd. Fremskridtspartiet vil gøre noget for de våbentørstende nationer. Der er tale om helt utilfredsstillende handelsvilkår, siger forslagsstillerne i bemærkningerne.

Det skal altså ganske enkelt kunne lade sig gøre at udføre våben og andet krigsmateriel til alle krigshungrende lande og lande, som deltager i den uhæmmede oprustning.

Vi mener, det er langt, langt, langt vigtigere at dæmme op for våbenproduktion, som er livstruende for hele verdens befolkning. Vi kan ikke gå ind for fremskridtspartiets lovforslag, som reelt betyder, at vi skal skabe mere velstand ved at tilgodese nogle magthaveres behov for at undertrykke andre. Der er virkelig profit i denne spekulation i våbenproduktion. Den konference om teknologisk krigsførelse, som skulle foregå i Danmark i disse dage, virker højst mystisk. Hvorfor alt det hemmelighedskræmmeri? Er man bange